

Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi

<http://kutuphane.uludag.edu.tr/Univder/uufader.htm>

İki Dilli Türk Çocuklarının Ana Dil Öğretimine İlişkin Aile Görüşleri

Dilek BAŞTUĞ¹, Şeref KARA²

¹Arş. Gör., Uludağ Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Fransız Dili Eğitimi ABD,
dilekbastug@uludag.edu.tr

²Prof. Dr., Uludağ Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Fransız Dili Eğitimi ABD,
serefk@uludag.edu.tr

ÖZET

Dilin en önemli rollerinden biri olan kültür aktarımı sayesinde, ait olduğu kültüre özgü değerlerin yaşatılması sağlanır. Yurt dışında yaşayan iki dilli çocuklar hem o ülkenin dili ve kültürü ile hem de ebeveynleriyle iletişimlerini sağladıkları ana dilleri ile ilişkilidir. Dünyaya geldikleri ailenin kültürünü sürdürmek için iki dilli çocukların iyi bir ana dil eğitimine ihtiyacı vardır.

Yurt dışında yaşayan iki dilli Türk çocukları için geliştirilen Türkçe ve Türk kültürü dersi; temel dil becerilerini kazandırmanın yanı sıra çocuklara Türk dilini ve kültürünü tanımaları, çocukların Türkiye'ye geldiklerinde uyum sağlamaları için tasarlanmıştır. Ancak, yurt dışında yaşayan ailelerin üçüncü jenerasyonla birlikte ana dilleri olan Türkçeyi çocuklarına öğretmede ilgilerinin azaldığı düşünülmektedir ve yapılan araştırmalar da bu sonucu vermektedir. Araştırmamızda Fransa'da yaşayan Türk ailelerin çocuklarının Türkçe öğretimine yönelik görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Farklı özelliklere sahip Fransa'da yaşayan 12 aile ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanmıştır. Daha önceden temalar belirlenmiş ve bu temalara göre veriler yorumlanmıştır. Türkçe öğrenmelerindeki çoğunluğun verdiği cevap kültürünü unutmamalı bu yüzden dili öğrenmelidir şeklinde olmuştur.

Anahtar Sözcükler: Türkçe, kültür, ana dil, iki dillilik.

Family Opinions on Mother Tongue Teaching of Bilingual Turkish Children

ABSTRACT

Thanks to the cultural transfer, one of the most important roles of the language, the culturally specific values enable to survive. Bilingual children who live abroad are associated with not only the language and culture of this country but also their mother tongue which they communicate with their parents. Bilingual children need a good mother tongue education in order to maintain the culture of the family they come from.

Turkish and Turkish culture lesson developed for bilingual Turkish children living abroad are designed to provide children with teaching Turkish language and culture as well as basic language skills and adapting them when they come Turkey. However, it is thought that the interest the families living abroad teach their children Turkish language which is their mother tongue with the third generation decreases, and also the researches carried out give this result. In our research, it was aimed to determine the opinions of the families of Turkish children who live in France on teaching Turkish. Interviews were held with 12 families who live in France with different characteristics. A semi-structured discussion forum has been implemented. Themes were previously determined, and the data has been interpreted according to these themes. The answer given by the majority of Turkish families is that they should not forget their culture and, so they should learn the language.

Key Words: Turkish, culture, mother tongue, bilingualism.

GİRİŞ

Dil bir kültür taşıyıcısı olduğuna göre bir dilin varlığını sürdürebilmesi için ait olduğu kültürün bireyleri tarafından canlı tutulması gerekir. Günümüzde çeşitli sebeplerden dolayı göçler olmaktadır ve göç edenler, çok kültürlü ortamlarda ana dillerini canlı tutmaya çalışmaktadırlar. Özellikle Batı Avrupa ile yapılan iş gücü anlaşmasının ardından Avrupa'ya yoğun bir iş gücü göçü başlamıştır. Bu göç eden nesil misafir işçi olarak adlandırılmıştır (Başkurt, 2009). Ancak ailelerini de gittikleri ülkeye götürmeleriyle kalıcı olmuşlardır. İş gücü göçünün olduğu ülkelerden biri olan Fransa'da Türk nüfusu hızla artmaya başlamıştır. Bunun sonucu olarak göçmen çocukların eğitim sorunları başlamış, Fransız hükümeti ana dil eğitimine yönelik dersler açarak bu soruna çözümler aramıştır. Fransız okullarına uyum sağlamaları, ülkelerine döndüklerinde geldikleri ülkeye uyumlarını kolaylaştırmak ve ana dil desteği sağlamak için ana dili ve kültürü kapsamında olan ELCO (Enseignement des Langues et Cultures

d'Origine) dersleri başlatılmıştır. ELCO derslerinin daha çok öğrencilerin kültürleri hakkında bilgi vermeyi ve buldukları ülke ile kendi ülkeleri arasındaki farklılıklarını ortaya koymayı sağlamaya çalışan dersler olduğu belirtilmektedir (Akıncı, 2007). Ancak öğrenci sayısına bakılarak dersler açıldığından, Türk nüfusunun az olduğu yerlerde derslikler açılmamakta, aileler bu derslerden faydalanamamaktadır. Artan Türk nüfusuyla birlikte, Türkçe ve Türk kültürü dersi, Arapçadan sonra Fransa'da okutulan ve en çok tercih edilen ana dil dersleri içerisinde ikinci sırada bulunmakta, bu dersi Portekizce ve İtalyanca izlemektedir (Güngör Kartal, 2015). Çalışmamızda Fransa'daki Türk ailelerinin çocuklarını Türkçe dersine gönderme durumlarına ilişkin görüşlerini ortaya koymak amacıyla Türkçe'nin öğretilmesini tercih edip etmedikleri, nedenleri, derslerin daha verimli olabilmesi için ne tür etkinlikler yapılması konusunda aileler ile görüşmeler yapılmıştır.

İki Dilli Çocuklarda Ana Dil Eğitiminin Önemi

Çocuk dili doğal bir süreç içinde taklit ederek edinmeye başlar. Yaşamının ilk günlerinden itibaren çocuk dili duyarak çeşitli evrelerden geçer. Dil, çocuğun anlama ve anlatma kabiliyetlerin gelişmesinde önemli bir etmendir. Bu bağlamda çocuğun kimliğinin sağlıklı oluşabilmesi için ana dil eğitiminin doğru verilmesi gereklidir. Çünkü ana dili ile çocuğun benlik gelişimi arasında doğru bir orantı olduğu düşünülmektedir (Hassanzadeh ve Nesa, 2011). Yaşadığı çevrede kullanılan dil ile yaşadıkları ülkenin dili farklı olan çocukların ana dil eğitimi sorunu ailelerini, ülkelerini ve yaşadıkları ülkeyi ilgilendirmektedir.

Çoğu kez hedef dili öğrenmenin ana dilini sekteye uğrattığı ya da bunun tam tersi düşünülür. Bu nedenle ana dil öğrenmenin hedef dili öğrenmeyi yavaşlattığı konusunda aileler endişe duymaktadırlar. Hedef dilin iyi öğrenilebilmesi için ana dil öğretimi görmezden gelinmekte ancak bu yaygın düşüncenin aksine ana dil öğretimi hedef dilin öğrenilmesini kolaylaştırmaktadır. Çünkü her iki durumda da ana ve hedef dildeki dil gelişimi birbiriyle ilişkilidir.

İki dilli olarak tanımlanan bu çocukların karşılaştıkları sorun dil sorunudur. Eğitimlerine ara vererek ülkelerini terk etmiş ya da o ülkede doğmuş olup eğitime başlayan çocukların ana dillerini devam ettirebilmeleri için ilk olarak ailelerine büyük görev düşer. Çünkü ana dillerini kullanabilecekleri alanlar sınırlıdır. Dili kullanma alanları sınırlı olan bu çocukların dil kaybının en önemli sebebinin aile olduğu düşünülmektedir (Lai, 2009). Yapılan çalışmalarda göçmen çocuklarının ne ana dilde ne de

yaşadıkları toplumun dilinde istenilen düzeye ulaşamadıkları ortaya konmuştur (Yıldız, 2012; Gelekcı, 2010).

Bu araştırmanın ana problemi “Fransa’nın farklı şehirlerinde yaşayan farklı özelliklere sahip Türk göçmen ailelerinin çocuklarını ana dil eğitimine yönlendirip yönlendirmeme tercih nedenlerini, Türk kültürü derslerine yönelik düşüncelerini ve önerilerini belirtmektir.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın örneklem, veri toplama ve veri analizine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Araştırmanın Modeli

Fransa’da yaşayan Türk ailelerin çocuklarının Türkçe öğretimine yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla nitel araştırma veri toplama tekniklerinden biri olan görüşme yoluyla elde edilmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Fransa’da yaşayan farklı özelliklere sahip göçmen Türk aileler oluşturmaktadır. Belirlenen amaç doğrultusunda araştırmaya gönüllü olarak katılan 12 aile ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan ailelerin isimleri kullanılmamıştır.

Tablo 1. Araştırma Grubu Ailelere İlişkin Bilgiler

	Doğum Yeri	Frekans (f)	Yüzde (%)	Eğitim Durumu	Frekans (f)	Yüzde (%)
Anne	Fransa	5	41,7	İlkokul	1	8,3
	Türkiye	7	58,3	Ortaokul	2	16,7
				Lise	5	41,7
				Üniversite	3	25
Baba	Fransa	4	33,3	İlkokul	1	8,3
	Türkiye	8	66,7	Ortaokul	2	16,7
				Lise	5	41,7
				Üniversite	3	25

Araştırma kapsamında anket uygulanan ailelerin doğum yerleri, eğitim durumlarını göre dağılımlarının yer aldığı Tablo 1’de örneklemin %58,3 (7) annenin doğum yerinin Türkiye, %41,7 (5)’nin ise Fransa olduğu

görülmektedir. Örnekleme oluşturan %66,7 babanın doğum yerinin Türkiye; %33,3'ünün ise Fransa olduğu görülmektedir. Verilere göre Türkiye doğumluların oranı oldukça yüksektir. Evliliklerle göçün hâlâ devam ettiğini söyleyebiliriz. Yapılan çalışmalarda Fransa'ya göç eden ilk nesildeki kadınların yaşam şartlarının eşlerinden daha kötü olduğu düşünülmektedir. Tablo 1'de görüldüğü gibi ankete katılan annelerin %58,3'ü, eşlerin %41,7'si lise düzeyinde eğitim almışlardır. Göçmen kadınları bilmedikleri bir yabancı dili konuşan ve şarkılar söyleyen çocuklarından uzakta olarak tanımlamıştır (Manço, 1996). Araştırmamızdaki %58,3 kadının lise eğitimi aldığı %16,7'sinin üniversite eğitimi aldığı görülmektedir. Çünkü kadınların dil öğrenmeye başlamasıyla, kadınlar eğitim ve iş hayatına katılmaya başlamışlar, bunun sonucu olarak da kendi eğitim durumları ve çocuklarının eğitim durumları iyileşmeye başlamıştır.

Veri Toplama Aracı ve Verilerin Analizi

Araştırmada 12 Türk aileye yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanarak birebir görüşmeler yapılmıştır. Araştırmacılar tarafından daha önceden temalar belirlenmiş olup, temalara göre veriler yorumlanmıştır. Elde edilen veriler sayısallaştırılarak frekans ve yüzdeleri elde edilmiştir. Analizde katılımcı ailelerin görüşlerini yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılarla bulgular desteklenmiştir. Fransa'da yaşayan göçmen ailelerin çocuklarının ana dil kullanımı, Türkçe derslerine gönderip göndermedikleri, derslerin yeterliliklerine yönelik ailelerin görüşleri doğrultusunda aşağıdaki bilgilere ulaşılmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde, ailelerin görüşme sorularına verdikleri cevaplar ve bunlarla ilgili yorumlara yer verilmiştir.

Tablo 2. Türkçe öğrenmesini istemesindeki amacına ilişkin aile görüşleri

	f	%
Ana dili bilmesi	5	41,7
Kültürünü unutmaması	7	58,3

Tablo 2'de görüldüğü gibi Türk ailelerin büyük bir çoğunluğu kültürünü unutmaması için çocukların ana dilini öğrenmelerini istemektedir. Öğrenmelerini istemelerindeki amaçları da farklılık göstermektedir.

Çocukların Türkçe öğrenmesini neden istedikleri konusunda görüş bildiren 2. Veli “Fransızcadan başka bir yabancı dil konuşması” olarak belirtmektedir. Aileler dilin öğrenilmesi kültürü de öğreteceğinden ana dilinin bilinmesi gerektiğini ifade ederler. 10. Veli “Türk kimliğini unutmamalı, başka bir dil eğitimi alabilir ancak o ülkenin dilini alır kültürünü alamaz, Türkçe öğrenmesini kültürümüzü, özümüzü unutmamaları içindir” şeklinde belirtmektedir.

Tablo 3. Türkçe Öğrenme Etkinliklerine İlişkin Aile Görüşleri

	f	%
Türkçe konuşuyoruz	9	75
Türk okuluna gidiyor	3	25

Tablo 3’te görüldüğü gibi ailelerin çoğu evde Türkçe konuşmaktadırlar. 10.aile “Bebeklikten itibaren evde onlarla Türkçe konuşulur, Fransızca’yı anaokuluna gittikleri zaman öğrenirler” şeklinde derken, 4.aile “evde iki yaşına kadar Türkçe” konuşuyorum” biçiminde ifade etmektedir. 6.Veli “Fransız okuluna gittiği için, benim Fransızca’yı bildiğimi bildiği için ne kadar uyarsam da Fransızca konuşuyor” demektedir.

Tablo 4. Türkçe Dersine Katılma Durumları

	f	%
Evet	3	25
Hayır	9	75

Tablo 4’te görüldüğü gibi çocukların Türkçe dersine katılımları düzenli değildir. Bunun nedeni sorulduğunda 8. Veli “Bazen aksatıyor çünkü diş, doktor randevu saatlerine denk düşüyor” demektedir. Aynı veli güzel bir destek olduğunu ancak yeterli olmadığını eklemiştir. 3. Veli “Yaşadığımız yerde ders olsa, katılırdı” biçiminde ifade ederken 2. aile “Türkçe dersinde öğrenciler dil seviyelerine göre ayrılmamış ve grupta dengesiz dağılım var” demektedir. Derslerin dil seviyelerine göre yapılmaması, çocuk sayısının çok olması ve bu derslerin okul dışı zamanlarda olmasından çocukların derslere düzenli katılmadığı görülmektedir.

Tablo 5. Türkçe Konuşma Durumları

	f	%
Evet	9	75
Hayır	3	25

Tablo 5’te görüldüğü gibi çocukların %75’i Türkçeyi konuşurlarken %3’ü Fransızca konuşmayı tercih etmektedirler. 4. aile “Çocuğum Türkçeyi iyi anlıyor ancak kendisini ifade edemediği için Fransızca konuşuyor” derken; 10. aile “Evimizde Türkçe konuşuyoruz, dışarıda olduğumuzda, kalabalıkta çevremizdekileri rahatsız etmemek için Fransızca’yı kullanıyoruz” diye ifade etmektedir. Göç eden toplumun ana dil kullanım tercihini etkileyen faktörler ana dillerinin kullanma sıklıklarını da değiştirmektedir. Faktörler, grubu ve bireyi etkileyen faktörler olarak ayrılmıştır. Etnik grubun büyüklüğü ve dağılımı, toplumun azınlık dilleri politikası, etnik grubun kültürel değerler sistemindeki dilsel konumu, baskın dilin azınlık diline yakınlık ve uzaklığı grubu etkileyen faktörlerken doğum yeri, yaş, ikamet süresi, cinsiyet, eğitim, evlilik modelleri, baskın dile ilişkin önbilgi, göç nedenleri ve dil çeşitliliği bireyi etkileyen faktörlerdir (Kipp,Clyne ve Pauwels 1995’ten akt. Yağmur, 2009). Fransız kültürüne uyum sağlamak için Fransızca’yı tercih etmeleri kaçınılmazdır. Yapılan çalışmalarda (Yağmur, Bot ve Korzilius, 1999) ikinci kuşak Türk gençlerinin yaşadıkları toplumun dilini daha çok kullandığını, kendi ana dillerinde konuşurken zorlandıklarını, konuşmaları sırasında yabancı dilden sözcük aktarımı yaptıklarını göstermektedir. Fransa’da doğmuş olan ailelerin çocukları Fransızca kendilerini daha iyi ifade edebilmekte ve Türkçe konuşmaları yetersizdir. Anne ve babası Türkiye’de doğmuş çocuklar ana dilini kullanmayı tercih etmekte ancak ev dışında ailesiyle Fransızca konuşmaktadır.

Tablo 6. Türkçe Ve Türk Kültürü Dersleri Konusunda Temsilciliklerinin Destekleri

	f	%
Haberim var	10	83,4
Haberim yok	2	16,7

Tablo 6’da görüldüğü gibi ailelerin %83,4’ü Türkçe ve Türk kültürü derslerinden haberdar olduklarını ifade etmişler ancak bu derslerin yetersiz

olduğunu düşünmektedirler. Ailelerin %16,7'si derslerden haberinin olmadığını belirtmiştir. 2. aile “Sınıfta Türkçe bilen ve bilmeyen olduğu için bazı çocuklar dersi ya çok hızlı ya da çok yavaş buluyorlar” derken 8. aile “Güzel bir destek çocuklarımız için; fakat yeterli olmuyor” diye ifade etmektedir. Ders saatlerinin az olması, dersliklerdeki öğrenci dağılımı bakımından derslerin yetersiz olduğunu düşünmektedirler.

Tablo 7. Öğretmenlerin hedef dili bilmesi

	f	%
Bilmeli	9	75
Gerekli değil	3	25

Tablo 7’de görüldüğü gibi ailelerin %75’i Türkçe ve Türk kültürü derslerini okutacak öğretmenlerin hedef dili bilerek gelmesi gerektiğini, %25’i ise gerek olmadığını ifade etmişlerdir. Gelmesi gerektiğini söyleyen 9. aile “Çocuklarımızla iletişim açısından öğretmenler Fransızca bilerek gelmelidir”, 6. aile “Evet biraz bilmeleri lazım hem kendileri hem de Türkçesi zayıf olan çocuklar için” diye ifade ederken 10. aile “Gerek yok, bu dersler genelde dil bilen ama dili pekiştirmek isteyen çocuklarla dolu” diyerek öğretmenlerin Fransızca bilmesinin gerekli olmadığını belirtmiştir.

Tablo 8. Derslerin verimli geçmesi için ailelerin önerileri

	f	%
Ders saati arttırılmalı	2	16,7
Ailelere dersler hakkında bilgi verilmeli	4	33,3
Dil seviyesine göre gruplandırma	1	8,3
Öğretmen eğitimi verilmeli	4	33,3

Tablo 8’de görüldüğü gibi ailelerin %16,7’si ders saatlerinin yetersizliğini belirtirken, ailelerin %33,3’ü dersler hakkında bilgilerinin yetersiz olduğunu, %8,3’ü çocukların sınıflarının dil seviyelerine göre belirlenmesini, ailelerin %33,3’ü ise öğretmenlerin bu konuda eğitim alması gerektiğini belirtmişlerdir. 4. aile “Daha çok ders saati olması, haftada 1 saatte akıllarında kalmayacak”, 9. aile “Haftada en az iki saat ders olmasının verimli olacağını” derken, 8. aile “Öğretmenler velilerle sürekli iletişim

halinde olmalı”; “ana dil eğitiminin önemi ailelere bildirilmeli” diye ifade etmektedir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Hangi koşulda olursa olsun hem göç edilen ülke hem de göç alan ülke, göç edenlerin eğitim ihtiyaçlarını görmezden gelmemelidirler. Misafir işçi olarak ve ekonomik nedenlerle göç eden toplumun yeni bir kültüre uyumu, buldukları toplumun dilini öğrenmesiyle olmaktadır. Yabancı bir dili öğrenirken, kendi ana dillerini canlı tutabilmeleri için destek sağlanmalıdır. Sanıldığı aksine, ana dili canlı tutmak, yaşadığı toplumun dilini öğrenmeyi engellememektedir. Çocuğun kişilik gelişiminde önemli role sahip olan ana dilini doğru olarak öğrenememesi hem karşılaştığı yabancı bir dilde üst düzey beceriye ulaşamamasını hem de ülkesine döndüğünde (eğitim, iş, ziyaret) kendini iyi ifade edememesinden kaynaklanan sorunları ortaya çıkarabilir.

Küreselleşen dünyada, dil bilmenin önemi yadsınamaz. Bu nedenle iki dilli olarak yetişen göçmen çocukların hem ana dilde hem de buldukları toplumun dilinde üst düzey becerilere sahip olduğunda bu çocuklara ihtiyaç duyulur ve nitelikli iki dil bilen göçmen çocuklar buldukları toplumun iki dil bilen insan ihtiyacını da giderilebilir. İki dil bilinmesinin de zihinsel gelişime katkı sağladığı düşünülmektedir. Dil öğrenme hem zihinsel hem de duyuşsal olarak bireyi olumlu yönde etkilemektedir.

Ailelere ana dil eğitiminin önemine yönelik hem göç ettikleri ülke hem de göç alan ülkenin yöneticileri tarafından bilgiler verilmelidir. Çünkü ailenin ana dile yaklaşımı çocukların ana dili öğrenme istekleri üzerinde etkilidir. Ana dil eğitimi konusunda çocuğu teşvik etmelidir. Göçmen çocukların kendi ana dillerini kullanabilecekleri alanlar kısıtlı olduğundan ana dilini kurallarına uygun olarak öğrenebilmeleri için bu eğitimlere ihtiyaçları vardır. Göç alan ülkenin göçmen ailelerin beklentilerine cevap verebilmeleri için okul aile birliği sağlanmalı ve ders veren öğretmen ve aile arasında bilgilendirme toplantıları yapılmalıdır. Dersliğin açılması için mevcut öğrenci sayısının sağlanamadığı durumlarda, ailelerin taleplerine çözümler (kaynakların gönderilmesi, uzaktan sunu, vb.) bulunmalıdır.

Göçmen Türk ailelerin sorunların saptanması ve ana dil eğitimi için ne tür etkinlikler yapılabileceğine yönelik yıllık planlamalar yapılmalıdır. Dili öğrenemediğini düşünen çocuk ister ana dilde isterse yabancı dil de

dilde yabancılaşmaya başlayacak ve dili öğrenme isteği azalacaktır. Bu nedenle, derslerde kullanılan kaynaklar, yapılan etkinlikler çocukların dil seviyesine göre düzenlenmelidir. İki dilliliği temel alan bir ana dil öğretimi programı hazırlanarak, öğretmenlerin düzenli olarak iki dilli çocuklara Türkçe öğretimi ile ilgili eğitimlerden faydalanmaları gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- Akıncı, M. (2007). Fransa'da Türkçe Ana Dili Eğitimi ve İki Dilli Türk Çocuklarının Dil Becerileri. *II. Avrupa Türk Dili Bilgi Şöleni*, (s. 1-22).
- Başkurt, İ. (2009). Almanya'da Yaşayan Türk Göçmenlerin Kimlik Problemi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 81-94.
- Gelekçi, C. (2010). Belçika'daki Türk Çocuklarının Eğitim-Öğretim Yaşantılarında Karşılaştıkları Sorunlar Ve Ayrımcılığa Yönelik Görüşleri. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 163-194.
- Güngör Kartal, T. (2015). Turkish And Turkish Culture Lessons In France:Curriculum Textbooks And Problems. *International Journal of Languages'Education and Teaching* , 2662-2668.
- Hassanzadeh, N., & Nesa, N. (2011). The Effect of Awareness and Explicit Knowledge of Mother Tongue Grammar on the Learning of Foreign Language Grammar. *Journal of Academic and Applied Studies*, 7-24.
- Lai, Y. (2009). Language Maintenance and Language Loss in First Language. *US-China Foreign Language*, 10-16.
- Manço, A. (1996). L'organisation des familles turques en Belgique et la place des femmes. *Cahiers d'Etudes sur la Méditerranée Orientale et le monde Turco-Iranien*.
- Yağmur, K. (2009). Language use and ethnolinguistic vitality of Turkish compared with the Dutch in the Netherlands. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 219-233.
- Yağmur, K., Bot, K. D., and Korzilius, H. (1999). Language Attrition, Language Shift and Ethnolinguistic Vitality of Turkish in Australia. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 51-69.
- Yıldız, C. (2012). *Yurt Dışında Yaşayan Türk Çocuklarına Türkçe Öğretimi*. Ankara: Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı.

EXTENDED ABSTRACT

The importance of mother language teaching, which is effective in the development of the child's ability to understand and express, cannot be denied. Because it is accepted that there is a direct proportion between mother tongue education and child's identity development. In order for a language to survive, it must be kept alive by those speakers. Today, immigrants try to keep their mother tongues alive in the countries where they emigrate. Especially bilingual children need a good mother tongue education so that they can continue their culture. The child who thinks he cannot learn the language may be less willing to learn both the mother tongue and the foreign language.

There were migrations to Western Europe for work at early times, and the migrants stayed in the country where they went after they took their families with them. With the rapid increase of the Turkish population, educational problems of Turkish children have emerged. For the children of families who migrate to France, the French government now provides mother tongue support; however, these courses are not available at an adequate level. The parents of Turkish children, who are defined as bilingual, have a great responsibility to keep their children's native language alive. Because the area in which children can use their language in the country where they live is limited. In our research, it was aimed to determine the opinions of families of Turkish children who live in France on teaching Turkish. Interviews were held with 12 families who live in France with different characteristics.

In our research, a semi-structured discussion forum has been implemented. Themes were previously determined, and the data has been interpreted according to these themes. Direct findings are supported by findings. When we look at the personal information of the families we have seen in our research, we see that marriages and immigration are still continuing. There are studies that the first-generation women migrating to France are worse than their husbands in education. However, when the education level of the mothers is examined, it is seen that their educational situation improved as they began to learn the language. Mother tongue learning with their families at home does not bring their mother tongue to the desired level.

Some questions are asked: Why do you want your children to learn Turkish? What kind of activities do you do to learn Turkish? Do your children participate in Turkish lessons or do they speak Turkish? Do you know about the support of your representatives in Turkish and Turkish Culture lessons? Is it required for the teachers who come from Turkey to know the target language? What are your suggestions for the lessons to be more efficient? Some issues are also shared including the importance learning the mother tongue in order for the families' children not to forget their own culture, the efforts to keep the language alive by speaking Turkish at home, the fact that their children do not participate in Turkish lessons as they want, the fact that the teachers who are appointed in Turkish and

Turkish culture courses are required to know the target language, the necessity of informing the families more about the courses to make the courses more efficient and the necessity of teacher trainings.

Although some families speak Turkish with their children so that they do not forget their mother tongue, their children prefer to speak French because they know that their parents can speak French. The answer given by the majority of Turkish learners is that they should not forget their culture and, so they should learn the language. The problem of mother tongue teaching is not only the problem of the country they are in but also the country they come from. In addition to acquiring basic language skills, both Turkish and Turkish culture courses aiming at defining Turkish language and culture need to be reorganized with their resources as well as activities in order to be effective. Generally, there is a perception among parents that their children find it difficult to learn the language of the country where they are when they learn the mother tongue, but on the contrary, the children who learn the mother tongue well learn a second language much better. The main language and target language development are related. Parents should be trained by specialists on the mother language. As there are limited areas where they can use their mother tongue, resources and activities are needed for bilingual children to learn their mother tongue. Especially teachers should be trained to teach mother tongue especially to bilingual children. Resources related to teaching Turkish to bilingual children should be increased, and the activities carried out should be determined in accordance with the language levels of the children. The mother tongue problem concerns families, their own countries, the countries which they live in. Contrary to what is believed, the child's mother tongue learning does not prevent him from learning the language of the community she/he lives in. Today, the importance of learning language cannot be denied. Bilingual children can also meet the need for qualified bilingual people when they have high-level skills in both the mother tongue and the language of the community they live in. In cases where the number of students available for opening classrooms for Turkish is not available, the diversity of resources should be increased. That the courses are out of the weekly course schedule does not affect the participation in the courses either. A mother tongue teaching program based on bilingualism should be prepared by experts by identifying the problems with parents' mother tongue teaching.